

Jensen: Hvad Hartkorns-Krigsstatten angaaer, da troer jeg nok, at en saadan kunde betragtes som en Resistance, men hvad derimod den Sum, som skulde indkomme ved Indkomst-krigsskatten angaaer, forekommer det mig ikke, at den kan betragtes saaledes, da jeg ikke troer det muligt at opkræve den uden ved ny Lov. Det er mig bekendt, at der i flere Communer ikke foreligger saadanne Forarbejder, at man kan betragte Rigningen, hvorefter Skatten skal opkræves, som tilendebragt, og jeg veed, at der i en enkelt Paragraph af forrige Krigsskatslov er ansat visse Terminer for dem, som ville klage over Rigningen; men disse Terminer kunne nu aldeles ikke overholdes. (Finantsministeren: Jo!) Det forekommer mig, at den høitærede Minister siger jo, men naar der nu f. Ex. staaer i en Paragraph, at man fra 1ste til 14de Mai kan klage til Commissionen, saa kan dette dog ikke passe nu, da vi skrive 1865. Jeg seer ikke ret, hvorledes Sogneforstanderflaaberne nu i 1865 skulde komme ud af det med Opkrævningen af den Skat, som er bevilget i 1864. Jeg seer ikke, at man kan undgaae at komme i Collision med de Datoer, som ere bestemte til Opkrævningen og Klagers Indgivelse, og det forekommer mig derfor, at Indkomstkrigsskatten ikke just kan betragtes som Resistance.

Krieger: Saameget troer jeg dog, at vi efter hvad den høitærede Minister udtalte, kunne ansee som aldeles constateret, nemlig at de Skatteydere, der er Spørgsmaal om, ikke kunne kaldes Rescancer; thi det er vel klart, at Resistance er kun en forfalden, men ikke oppebaaren Skat; men den Skat, som her er Tale om, er jo, hvis jeg ikke ganske har misforstaaet Ministeren, ikke forfalden. Netop efter den Maade, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister nu tilsidst resumerede sine Udtalelser, er det klart, at det Dieblif, da Skattepligten indtræder, ikke er kommet. Jeg skal ikke gaae dybt ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes jeg for min Part helst vilde fortolke denne

§ 24. Jeg skal henstille til Ministrenes Afgjørelse, om det dog ikke under alle Omstændigheder vil være det Rigtigste, at der foreligger en legislativ Ordning, at den nye Krigsskatslov bestemte udtaler, hvorledes der skal forholdes i Thyland, til hvilken Tid Bølsøene skulde være opkrævede. Min anden Henstilling til de ærede Ministre skulde være, om der ikke turde ventes noget Bidrag til mellem anden og tredje Behandling at faae formuleret Endbringsforslag, hvori det blev udtrykkelig sagt, hvor stort et Bølsø der i næste Finantsaar kan anvendes — dersom Jernbaneloven gaaer igjennem — til det nye Jernbaneforetagende; thi det er dog ikke Meningen, at der skal gives en uindskrænket Credit.

Finantsministeren: Jeg lægger overordentlig liden Vægt paa, om det, der ikke endnu er indkommet fra Thyland, skal betragtes som en Resistance eller ikke. Jeg troer ikke, det er en Sag af Bigtigbed, enten det betragtes som en Resistance eller ikke, og jeg skulde for mit Vedkommende aldeles ikke have Noget imod, om der i den nye Lov om Krigsskat for Aaret 1865—66 for Østifternes Vedkommende kom en Paragraph ind med Hensyn til Opkrævningen af Krigsskatten i Aaret 1864—65 for Thyland. Men jeg kan dog ikke fravige, at det forekommer mig utvivlsomt, at naar en Lov har tilstedet Indenrigsministeren at fastsætte andre Terminer — og man vil erindre, at den sidste ordinaire Termin for Krigsskatten falder netop ved Finantsaarets Slutning — saa maa det deraf være en Følge, at han ogsaa maa kunne rykke dem ind i det derpaa følgende Finantsaar, og det er netop det, han har gjort. At der skulde være nogen Forskjel mellem Hartkorns-Krigsskatten og den øvrige Krigsskat med Hensyn til, hvorledes den skal betragtes, kan jeg heller ikke paa nogen Maade indrømme. Hvad der ikke af Krigsskatten er blevet indkrævet til den 31te Marts 1865, hvad enten det er Rigningskatten eller Hartkorns-skatten, maa efter min Opfattelse betragtes som en